

עמ"ת 34871/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד קבולשוילי (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

17 ינואר 2014

עמ"ת 34871-01-14 מדינת ישראל נ' קבולשוילי(עציר)

בפני כב' השופטת חני סלוטקי
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
דוד קבולשוילי (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד אייל זיכרמן

המשיב וב"כ עו"ד חן בן חיים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר המדינה על החלטת בימ"ש השלום באשקלון (כב' השופט א. רום), מיום 16.1.14, על פיה שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית מלא בפיקוחם של אחד מארבעה מפקחים ובאיזוק אלקטרוני.

כמו כן, נקבעו ערבויות של המפקחים והפקדה במזומן בסך 3000 ₪.

בערר נטען כי טעה בימ"ש קמא בהחלטתו, על שחרור העורר על אף קביעתו כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען כנגדו, ועל אף העדר המלצה לשחרור של שירות המבחן לנוער.

עוד נטען בערר כי בימ"ש קמא קבע בעצמו כי החלופות אינן מספקות.

כנגד המשיב - צעיר, יליד 1994, הוגש לבימ"ש השלום כתב אישום אשר ייחס לו עבירה של החזקת סם מסוג קוקאין,

במשקל 0.94 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית, וכן יוחסה לו עבירה של הכשלת שוטר, בכך שכאשר קרא לו השוטר לעצור זרק המשיב את הסם מידי.

מלכתחילה נטען כי לא היו בפני בימ"ש קמא די ראיות לכאורה, אך בימ"ש קמא בהחלטתו מיום 8.12.13 קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. על קביעה זו לא הוגש ערר ע"י המשיב ועל כן היא בעינה עומדת.

בהחלטה נוספת של בימ"ש קמא מיום 26.12.13 הורה בימ"ש קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, על החלטה זו הוגש ע"י המשיב ערר לבימ"ש זה, ובימ"ש זה בהחלטתו מיום 1.1.14 דחה את הערר אך הורה לבימ"ש השלום לקבל תסקיר נוסף אודות המשיב.

כאן המקום לציין כי הן בתסקיר הראשון שהוגש ביחס למשיב והן בתסקיר שהוגש בעקבות החלטת בימ"ש זה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

בתסקיר האחרון מיום 15.1.14 נאמר כי לאור קשייו של המשיב לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער, התרשם שירות המבחן מקיום סיכון למעורבות חוזרת בעבירות בתחום הסמים, ובעבירת הפרת הוראה חוקית וכי על רקע התרשמות שירות המבחן כי החלופה המוצעת אינה הולמת את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב אין שירות המבחן ממליץ על שחרור המשיב ממעצר.

לטענת ב"כ המשיב, לא היה מקום להסיק מסקנה זו, שכן אין למשיב הרשעות בתחום הסמים, והרשעתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית היא משנת 2011.

הנימוק שקבע בימ"ש קמא להחלטתו הוא כי משקל הסם שנתפס הוא איננו כה גבוה, והוא אך פי 3 מהכמות הנחשבת לכמות שאינה לצריכה עצמית, ומכאן מצא לבחון שימוש בחלופה.

כמו כן, שקל בימ"ש קמא את העובדה כי המשיב עצור כבר כחודשיים ימים, ובשים לב לכך שלא התרשם כי החלופות המוצגות הינן בעלות סמכותיות מספקת, עיבה את תנאי השחרור באיזוק אלקטרוני.

נראה כי ערר המדינה בדין יסודו.

הן שירות המבחן והן בימ"ש השלום התרשמו כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות העולה מהעבירות המיוחסות למשיב אשר לגביהן נקבע כי קיימות ראיות לכאורה, ואולם העיקר הוא כי שירות המבחן התרשם מהעדר שיתוף פעולה של המשיב עם שירות המבחן לנוער, בעבר הלא רחוק, היינו ביום 9.7.13, ומחוסר נכונות של המשיב להשתלב בהליך טיפולי שהוצע לו ע"י שירות המבחן לנוער בתיקים מתחום האלימות שהוגשו נגדו לבימ"ש לנוער.

אכן, אין למשיב הרשעות בתחום הסמים, ולטענתו מעולם לא השתמש בסמים. ואולם, אין חולקין כי המשיב החזיק לכאורה בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות מסחרית.

לא היו איפוא בפני ביהמ"ש קמא נתונים שהיה בהם כדי להצדיק מתן אמון במשיב שיקיים תנאי שחרור בערובה, הגם

שהרשעתו בעבירת הפרת הוראה חוקית היא משנת 2012. זאת לנוכח העובדה שהמשיב נמנע מהשתלבות בהליך טיפולי, וממשיך לכאורה לעבור עבירות.

בהעדר המלצה של שירות המבחן על שחרור המשיב, ונוכח ההתרשמות של בימ"ש קמא בעצמו כי הערבים שהוצגו בפניו אינם נחזים כ"חלופות מספקות", לא היה מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

אשר על כן, ובקבלי את הערר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ד, 17/01/2014 במעמד הנוכחים.

חני סלוטקי, שופטת